

РЕШЕНИЕ

№ 7486

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

**ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова
Спас Спасов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **13243** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.70 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по предложение на наблюдаващ прокурор по досъдебно производство (ДП) № 1751/2023 г. по описа на 05 РУ на СДВР, пр. пр. № 44532/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура (СРП) за възобновяване на административнонаказателно производство, приключило с издаване на Наказателно постановление (НП) № 23-4332-024533 от 13.10.2023 г. на началник група ОПП-СДВР, с което на Б. С. К. на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП е било наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

В предложението е посочено, че деянието, за което Б. С. К. е бил санкциониран с наказателното постановление, представлява престъпление по чл.343б, ал.2 от НК. Прието е, че в случая е налице приключило с влязло в сила наказателно постановление първо по ред административнонаказателно производство с наказателен характер и образувано за същото деяние досъдебно производство. Направен е извод, че в случая с едно деяние са нарушени едновременно наказателна и административнонаказателна норма с един и същ обект на защита, поради което следва по-тежката наказателна отговорност да погълне по-леката – административнонаказателната.

Ответникът - началник група ОПП-СДВР не изразява становище по искането за възобновяване на административнонаказателното производство.

Ответникът – Б. С. К., чрез адв. Ж. П., в открито съдебно заседание и представени по делото писмени бележки излага съображения за неоснователност на искането и моли същото да бъде отхвърлено.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на искането за възобновяване на административнонаказателното производство.

Административен съд – София град, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Във вр. с ДП № 1751/2023 г. по описа на 05 РУ на СДВР пред СРП по реда на чл.356, ал.1 от НПК е било образувано производство по пр. пр. № 44532/2023 г. като бързо такова за извършено престъпление по чл.343б, ал.1 от НК.

В хода на разследването е била установена следната фактическа обстановка:

На 02.10.2023 г. около 09:30 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от пл. „С. гара” към [улица] Б. С. К. управлявал моторно превозно средство – товарен автомобил марка „Д.”, модел „Докер”, с рег. [рег.номер на МПС] с концентрация на алкохол в кръвта 1,38 на хиляда, установено с техническо средство, съгласно чл.3, ал.1 и чл.6, ал.9 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

За това деяние с постановление от 03.10.2023 г. Б. С. К. е бил привлечен в процесуалното качество на обвиняем.

За същото деяние е съставен АУАН и се е развило административнонаказателно производство, приключило с издаването на НП № 23-4332-024533 от 13.10.2023 г. на началник група ОПП-СДВР. С него на Б. С. К. на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е било наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца. Наказателното постановление е влязло в сила на 23.04.2024 г.

С постановление от 17.10.2024 г. на прокурор при СРП е било изготвено прецизирано постановление за привличането на К. в качеството му на обвиняем, с което при същата фактическа обстановка въз основа на резултатите от направено химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта, обективизирано в Протокол № 620/03.10.2023 г. от Специализираната химическа лаборатория в УМБАЛ „Св. А.” – С. е посочено, че установената концентрация на алкохол в кръвта на ответника е 0,9 на хиляда. С постановлението е преквалифициран съставът на престъплението като такова по чл.343б, ал.2 от НК.

При тези данни от правна страна съдът намира следното:

Предложението за възобновяване е процесуално допустимо. Същото е изготвено и внесено от наблюдаващия прокурор при Софийска районна прокуратура – орган, притежаващ активна легитимация да поиска възобновяване на административнонаказателното производство в съответствие с нормата на чл.72, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

Разгледано по същество, предложението е неоснователно.

Конкуренцията между административнонаказателното и наказателното производство, когато административнонаказателното производство се е развило първо по време, и начините за преодоляване на двойното наказване са предмет на Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г. по тълк. дело № 3/2015 г. на Върховния касационен съд. Според мотивите на това решение, отделните казуси следва да се решават с оглед тяхната специфика – наличието или отсъствието на основания за възобновяване на административнонаказателното производство във всеки конкретен случай, както и съобразно предвидените в НПК правомощия на компетентните органи за прекратяване на наказателното производство в зависимост от фазата, стадия и съответния етап от

развитието му.

Поначало нормата на чл.33 от ЗАНН възплава идеята на законодателя за приоритет на наказателната отговорност над административната, като поначало въобще не допуска конкуренция между административнонаказателно и наказателно производства срещу едно и също лице за едно и също извършено деяние. Щом за дадено деяние е иницирано наказателно производство, административнонаказателно производство не се образува, а започналото се прекратява. Правилото за примата на наказателната пред административнонаказателната отговорност изначално осуетява опасността от дублиране на административнонаказателната и наказателната отговорност независимо от характера на административнонаказателното производство по смисъла на Конвенцията (ЕКПЧ).

Според изискванията на чл.4 от Протокол № 7 към Конвенцията обаче, приключилото първо по ред административнонаказателно производство, ако е с наказателен характер по смисъла на чл.6, § 1 от ЕКПЧ, съставлява процесуална пречка за образуване и провеждане на последващо наказателно производство срещу същото лице за същото деяние, дори когато то осъществява признаците на престъпление по НК. В тези случаи изолирането на проведеното административнонаказателно производство от обсега на действие на чл.24, ал.1, т.6 от НПК пряко се конфронтира с принципа *ne bis in idem*, което противоречие е процесуално нетърпимо и следва да бъде отстранено.

В случаите, когато административното наказание е наложено в административнонаказателно производство, съответстващо на критериите за наказателно производство по смисъла на чл.6, § 1 от ЕКПЧ и чл.4, § 1 от Протокол №7 към ЕКПЧ (критериите Е.), по-късно образуваното наказателно производство е недопустимо и следва да се прекрати.

Целта на възобновяването на административнонаказателното производство е да се даде възможност за поправяне на пропуски, допуснати от компетентните органи да разследват и санкционират едно деяние, представляващо престъпление. От друга страна обаче, тази цел не следва да противоречи на принципите на правната сигурност, предвидимост и справедливост.

В случая в искането за възобновяване като основание за възобновяване на административнонаказателното производство е посочена разпоредбата на чл.70, ал.2, т.5 от ЗАНН, съгласно която административнонаказателното производство подлежи на възобновяване, когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление. Цитираната разпоредба обаче не разписва по никакъв начин и въз основа на какви критерии, различни от съдържащите се по т.1 – т.4 от същия текст се прави преценката за съставомерност на деянието по НК. Следователно мотиви в тази връзка следва да бъдат посочени в искането за възобновяване и те да бъдат подкрепени от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, за да може да бъде направена преценка от решаващия съд относно основателността на искането за възобновяване.

В случая в искането не са посочени конкретни нови обстоятелства или доказателства. Дадена е нова правна квалификация на деянието по чл.343б, ал.2 от НК, гласящ следното: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,5 на хиляда, установено по надлежния ред, след като е осъден с влязла в сила присъда за деянието по ал. 1, се наказва с лишаване от свобода от една до пет години и с глоба от две хиляди до десет хиляди лева. От данните по преписката обаче се установява, че с протоколно определение от 26.10.2016 г. по НОХД № 180/2016 г. по описа на РС – Брезник на Б. К. е наложено наказание от три месеца условно с тригодишен изпитателен срок за престъпление по чл.343б, ал.2 от НК, което е второ осъждане на К. след като с протоколно определение от 20.03.2014 г. по НОХД № 5534/2014 г. на СРС му е наложено наказание „пробация”. Тригодишният изпитателен срок по второто осъждане

е изтекъл на 26.10.2019 г. Следователно към момента на извършване на деянието, за което Б. К. е обвинен по ДП № 1751/2023 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр.пр. № 44532/2023 г. К. е реабилитиран по силата на чл.88а, ал.4 във вр. с ал.1 във вр. с чл.82, ал.1, т.5 от НК, според който реабилитацията за тези престъпления е две години от изтърпяване на наказанието. Изложеното дотук сочи, че не е налице ново обстоятелство, което да налага възобновяване на административнонаказателното производство.

Също така по делото бяха представени доказателства за заплащане на наложената с НП № 23-4332-024533 от 13.10.2023 г. глоба от Б. К.. От представената справка картон на водача се установява, че СУМПС на Б. К. е отнето от него въз основа на съставения при установяване на нарушението АУАН на 02.10.2023 г. и възстановено му на 03.10.2024 г. Това означава, че към момента на привличането на К. в качеството му на обвиняем по ДП № 1751/2023 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр.пр. № 44532/2023 г. по описа на СРП на 17.10.2024 г. административнонаказателното производство е приключило и наказанието е изпълнено. Както вече беше посочено, целта на възобновяването на административнонаказателното производство е да се даде възможност за поправяне на пропуски, допуснати от компетентните органи да разследват и санкционират едно деяние, представляващо престъпление, която цел обаче, не трябва да се противопоставя на принципите на правната сигурност, предвидимост и справедливост.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че не е налице основанието по чл.70, ал.2, т.5 от ЗАНН за възобновяване на производството.

По изложените съображения и на основание чл.73 от ЗАНН, Административен съд - София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на наблюдаващ прокурор по досъдебно производство № 1751/2023 г. по описа на 05 РУ на СДВР, пр. пр. № 44532/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура за възобновяване на административнонаказателно производство, приключило с издаване на Наказателно постановление № 23-4332-024533 от 13.10.2023 г. на началник група ОПП-СДВР. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: